

4e Wedstrijd Zomercompetitie, 14 mei 2022, Scheendijk.

John ging los vandaag, vooral de eerste 2 uur.

Zijn dobber werd geen tijd gegund om rechtop te gaan staan. Onderweg naar de bodem werd zijn aas al gegrepen. Voedselnijd?

'Rooie rijers' ving hij volop.

Hun paaitijd is van mei tot en met juli, met een watertemperatuur van meer dan 15°C.

Mogelijk lagen ze op zijn stek gegroepeerd te wachten op de hogere temperatuur van het water.

Marinus lukte het ook goed, al had hij er verschillende keren verkassen voor nodig.

De ruisvoorn is een inheemse vis. Hij hoort dus thuis in de Nederlandse wateren met volop begroeiing afgewisseld met open plekken en ondiep helder water. Met hun goud-groenige schubben, vuurrode vinnen en gele (!) ogen een opvallende, duidelijk te herkennen verschijning. Ze eten het liefst insecten en insectenlarven, kunnen wel 45 cm. groot worden (NED. record: 48 cm), 15 tot 20 jaar oud en 1,25 kg. zwaar.

Wat een prachtige en sterke vissen. In één woord: schitterend!

Vandaag deden ze het prima op de maden. Ook de pinkies waren in trek, helaas tevens bij de kleinere exemplaren.

In meerdere boten was het opvallend dat de ene persoon wel vis ving of een bepaalde soort vis en de ander nauwelijks. Zo ving Hanneke maar liefst dertien brasems en had Eric er niet één. Sjaak had 36 voorns en Arie had 9 vissen. Harry ving in de eerste twee uur 23 vissen en Gerrit had er 1. De vangst was wisselend en er moest hard voor gewerkt worden. Gert en Marinus zochten een keer of 9 een andere stek. Overal vingen ze er een paar en daarna viel het stil, dus: verhuizen.

René en Erwin, 4 en 9 vissen, hadden hun dag niet. Dat moet beter kunnen lijkt me. Voor John en Wesley, in eigen boot, geldt hetzelfde. Aan de boot zal het niet liggen.

Wat ik hoop is dat koppels elkaar een beetje coachen. Ik weet dat er veel 'visgeheimen' zijn, maar het is zo leuk dat je informatie deelt, tips en trics geeft aan elkaar, zodat ieders tactiek en techniek er op vooruit gaan. Niet te bang zijn dat te doen, er blijven geheimpjes voldoende over en al zou je beiden, op 5m. uit elkaar precies hetzelfde doen, dan nog voorspel ik dat de vangst verschillend zal zijn!

Bij elkaar in de boot is de manier om te ontdekken en te bespreken wat de verschillen en de gelijkenissen zijn in manieren van vissen: tuigsamenstelling, materiaalkeuzes, voersamenstelling, uitloden en peilen, beazen, aasaanbiedingen, stekkeuze, info-uitwisseling over gedrag van vissen in relatie tot het viswater en het jaargetijde, enz., enz. Er valt zoveel te bespreken, uit te wisselen en uit te proberen. Leuker kan het niet worden. Wat is frustrerender dat dat jouw (boot-)maatje ze er uit zit te tikken en jij geen beet krijgt....? Je moet toch iets proberen/veranderen, maar wat? De oplossing, zit dan mogelijk naast je!

Voor vertrek, eerst koffie en voor een enkeling een Jägermeister...

Verkassen is niet mijn sterkste kant. Alles weer afsluiten, want ik stoot natuurlijk de madendoos om, of de voerbak. Tuigje oprollen of hengel 'heel' laten en goed vast houden, met alle risico's van dien.

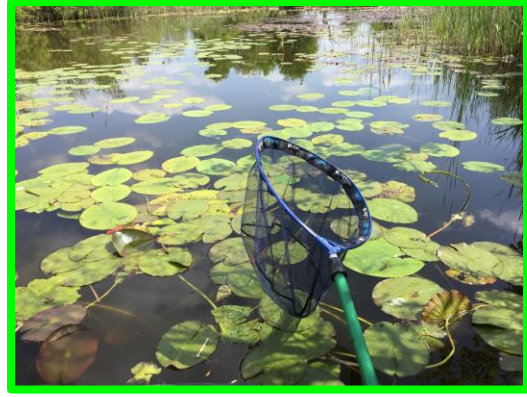
Spullen op de bankjes veilig stellen. Palen weer in de boot: oppassen!

Kunnen we nog roeien met al die spullen? Ik moet wel zeggen, ik krijg er steeds meer handigheid in. Oefening baart kunst.

Deze keer had ik ook een cementkuip meegenomen. Makkelijk om de leefnetten met daarin de gevangen vis, nat te houden.

Het schuurdak is geduldig geweest en ik zuinig. Wie wat bewaart, heeft wat.

We ontdekten echter dat er steeds meer water in de boot kwam te staan. $1+1=2$. Gaatjes in de kuip dus en wel rondom op precies dezelfde hoogte en afstand. Ooit gebruikt voor de kerstboom, een tuinplant? Ik weet het niet meer. Dat wordt een nieuwe kopen, het is niet anders.

Op weg naar een volgende stek...

Wat niet wisselt in Scheendijk is de schoonheid van de omgeving. Het maakt wat dat betreft weinig uit waar je zit, al heb ik toch de voorkeur uit de vaarroutes te blijven en bij waterlelies in de buurt te liggen. Om je heen gebeurt er vaak ook van alles dat de moeite waard is. Natuur is altijd boeiend.

In opperste concentratie.....

Na de meting spoedde iedereen zich terug naar de haven. Koffie en andere drankjes, frietjes en andere hapjes, praatjes en sterke verhalen, het gaat allemaal makkelijk over de tafel. Hilde en Annet zorgen goed voor ons en horen alle grappen en grollen met veel geduld aan. Het blijft een gouden plek en een prachtig stukje Nederland.

John en Marinus zijn de aanvoerders van deze stralende dag. Goed gevist mannen, proficiat!

Harry Snoekbaars